

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθ. η' 5 – 13 «οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὕρον». **ΣΤ', Ζ', ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (ἡ πίστις σου σέσωκέ σε)**

Πίστη είναι ἡ ἐμπιστοσύνη που δείχνουμε στον Θεό, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτεται στους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ μέσω αὐτῶν μας φανερώνει τὸ θέλημά Του καὶ τὴν ἀλήθεια γιὰ ὅ,τι μας ενδιαφέρει.

Ἡ πίστις εἶναι ἓνα δῶρο τοῦ Θεοῦ...καὶ ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν θέληση τοῦ ἀνθρώπου (Ματθ. 8,13 9,22 Μάρκ. 5,34 10,52 Λουκ. 7,50 17,19 18,42). Ἡ πίστις αὐξάνεται καὶ ἀναπτύσσεται με τὴν θέληση τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι δηλ. «συνεργασία καὶ συνεργεία αὐτοῦ με τὸν Θεό».

Ἡ ἀπιστία τοῦ ἀνθρώπου οφείλεται στὴν ἀσεβῆ καρδιά του (Ἐβρ.3,12), στὴν σκληροκαρδία του (Μάρκ. 16, 14), ἐξ αἰτίας τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τὴν ἀλήθεια (Ἰωάν. 8, 44-46), τῆς σκοτίσεως αὐτοῦ κατὰ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ (Ἰωάν. 12, 39-40), τῆς τυφλώσεως ὑπὸ τοῦ διαβόλου (Β' Κοριν. 4,4) ὁ ὁποῖος ἀπομακρύνει τὸν θεῖο λόγο τῆς πίστεως (Λουκ. 8,12), καθὼς ἐπίσης καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀνθρωπίνης δόξης (Ἰωάν. 5,14).

Τὸ πρῶτο μέσο με τὸ ὁποῖο μπορεῖ κανεὶς νὰ πιστέψει στὸν Θεό εἶναι τὸ κήρυγμα, δεδομένου ὅτι ἡ πίστις ἐρχεται δια τῆς ακοῆς καὶ ἡ ἀκοή ἐρχεται με τὴν διήγηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 10,17). Διότι πῶς θὰ πιστέψει εἰάν δεν ἀκούσει; (Ἰωάν. 1,7 17,20 Πράξ. 8,12 14,27 Ρωμ. 1,5 Ἐφ. 1,13 Β' Θεσ. 1,10).

Τὸ δεύτερο μέσον εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ἁγίων Γραφῶν, κατὰ τὴν μαρτυρία ἡ ὁποία λέγει: «Ταῦτα δε γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ» (Ἰωάν. 20,30-31).

Τὸ τρίτο μέσον εἶναι τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ «Εἶπον οὖν αὐτῶ• τι οὖν ποιεῖς σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι;» (Ἰωάν. 6,30 7,31 11,23 20,30-31).

Τὸ τέταρτο μέσον εἶναι ἡ θεωρία τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι γραμμένο στὴν πρὸς Ρωμ. ἐπιστολή (1,20) «Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ἡ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοῦ ἀναπολόγητους». Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ὀνομάζει ἀληθινὴ θεολογία τοὺς λόγους τῶν κτισμάτων με τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰ κατώτερα ἀνερχόμεθα στὰ ἀνώτερα, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ αἰτιατὰ ἀνερχόμεθα στὸν Αἴτιο. "Ἐτσι στὴν κτίση σαν σε ἓνα καθρέπτη βλέπουμε τὸν Κτίστη καὶ τὸν δοξάζουμε καὶ τὸν πιστεύουμε, ὅτι εἶναι ὁ Θεός".

Καὶ ὅλα δημιουργήθηκαν καὶ ὑπάρχουν με τὴν θεία βούληση, διότι Αὐτός εἶναι ὁ αἴτιος ὅλων, καὶ τίποτε ἀπὸ ὅλα δεν εἶναι ὑπεράνω αὐτοῦ.

Καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς λέγει ὅτι: «Ὀλόκληρη ἡ δημιουργία τοῦ Θεοῦ εἶναι σχολή τῶν πνευματικῶν λόγων (τῶν σκοπῶν τῆς ὑπάρξεώς τῶν) καὶ τόπος

διδασκαλίας τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὰ ὀρώμενα καὶ αἰσθητὰ ἀναγόμεθα με τὸν νοῦ μας στὴν θεωρία τῶν ἀοράτων».

Τὸ πέμπτο μέσο με τὸ ὁποῖο πείθεται κάποιος νὰ πιστέψει στὸν Θεό εἶναι τὸ κήρυγμα τῆς υποδειγματικῆς ζωῆς, τὸ προσωπικὸ παράδειγμα, δηλ. ἡ κατὰ Χριστὸν ζωὴ καὶ ἡ ἀπόδειξη με τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ ὁποῖα διδάσκουμε. Γιὰ αὐτὸ ἔλεγε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρας: «Σιώπησε καὶ ἀφήσε νὰ μιλήσουν τὰ ἔργα σου». Καὶ πάλι: «Ἐλεγξε με τὴν δύναμη τῶν ἁγίων ἔργων σου αὐτοῦ που διαφωνοῦν σε δογματικὰ θέματα μαζί σου καὶ ὄχι με τὴν γλυκύτητα τῆς φωνῆς τῶν λόγων σου» (Φιλοκαλία). Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τὸν μαθητὴ τοῦ Τιμόθεο, ὅπως «τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστῃ, ἐν ἀγνείᾳ» (Α' Τιμ. 4,12). Παρόμοια καὶ τοὺς Ἐφεσίους συμβουλεύει νὰ συμπεριφέρονται «ὡς υἱοὶ φωτός» (Ἐφ. 5, 8-10). Ἐνῶ πρὸς τοὺς Κολασσαεῖς γράφει: «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι». (Κολ. 4,5-6). (ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ Π. ΚΛΕΟΠΑ) www.pigizois.gr

Ἄς καλλιεργούμε, λοιπόν, τὸ χωράφι τῆς ψυχῆς μας ὥστε ἡ πίστη μας νὰ εἶναι ζωντανή. Ἐτσι θὰ πορευόμαστε τὸν δρόμο τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, θὰ εἴμαστε ζωντανοὶ πνευματικὰ «ὡς λέοντες πυρ πνέοντες» καὶ θὰ ἐπιδρῶμε θετικὰ καὶ πρὸς τὸ περιβάλλον μας.

Θεῖα Λειτουργία (ὁ Χορός).* *1. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς.../ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (12ῆ13).* /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν. στῖχος α'. ...**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3).**./Κύριε, ἐλέησον (2). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν. στῖχος α'. ...**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ἢ...), ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα (3).** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. **Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστῷ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./ Κύριε ἐλέησον (2).** / Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. στῖχος α'. ...**Ἀπολυτίκιον/(εἰάν εἶναι ἓνας ἱερεὺς): Ὁ ἀχορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...** **ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.** 25-7, 9-12, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε, **Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκουφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραϊνομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθω,**

πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμόν ἀιμακάριστε. *ΗΧΟΣ Γ'. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.* Γόνος γένονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ/ Κύριε ἐλέησον./ Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./ (νε) Δύναμις. (αρνά) Ἄγιος ὁ Θεός - Ἄγιος ἰσχυρός - Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. / ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/ Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα./ Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (γ') (8) (τὴν τελευταίαν ἄπαξ) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(7) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(2)/ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (2).] **Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ'). / Κύριε ἐλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6)./ Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./ Σοὶ, Κύριε./ Ἀμήν./ Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (στὰ συλλείτουργα: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου)./ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./ Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον./ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν./ Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε,****

καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ **Ἔξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.** / Κύριε ἐλέησον./ Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./ [Κύριε ἐλέησον (ῥ)]. **Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·** ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. / Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου./ Σοί, Κύριε./ Ἀμήν./ **Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.** (Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου...)/ **Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον** Ἰεὺ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· **Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.** / Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (ῥ)./ Σοί, Κύριε./ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον./ Ἀμήν. **Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.**(τρίς)./(Μετὰ πνευμάτων δικαίων...)/ Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. / Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./ Ἀμήν.**ὅτι εἶναι ὑπογραμμισμένο ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ λειτουργία σε λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τον Ἀπόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα. εἶμαστε ὄρθιοι ὅταν, ο ἱερέας μας εὐλογεῖ (κλίνουμε και την κεφαλή), ὅταν μας θυμιάζει, ὅταν περνάει ἀπὸ μπροστά μας το Ευαγγέλιο, ὅταν λέμε το "Πιστεύω" και το "Πάτερ ἡμῶν". (πρότασις: ο Ὀρθρος μεταφέρεται στο εσπέρας, το πρωί η Θ. Λειτουργία ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ την Προσκομιδὴ και την ἀνάγνωση της Θείας Μετάληψης, ἔχοντας την παρουσία φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλλτες!!) <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε πληροφορίες).*

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (και Μνημόσυνο τὴν Κυριακῆ)... Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... "Ὅτι Σοῦ ἐστιν..." Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ'.(ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...) **Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα... Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ,**

ἀνάπαυσον. **Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπύρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.**

.....
στην Διακαινήσιμο εβδομάδα ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.(3) Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

.....
Ἱερεὺς (Δ)· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. **Ἀναγνώστης** Κύριε, ἐλέησον... **(ΘΥΜΙΑΣΤΗΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ)** Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία αὐτοῦ. [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ).....

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ')..... Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς+ Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς θυμῆ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἦχος πλ. α'. Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινήσιμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>, ψάλλεται τό· <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεὺς(λαβὼν ἕναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν)· + Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,..... Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεὺς· Ἦχος βαρύς. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέπασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. *Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δίς.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).*

1-12, **ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΔ' ΛΟΥΚΑ** (Δεκέμβριος ἡ Ἰανουάριος) **Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν, Ἀντιφῶνα** (τῶν Κυριακῶν) **Ἀντίφωνον Α', Ἦχος β'. Στίχ.**

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β', Ἦχος β'. Στίχ.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. **Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...**

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· **Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς..**

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. **Σῶσον, ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...

Ἀντίφωνον Γ', Ἦχος Βαρυς. Στίχ. α'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄϊδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικόν, Ἦχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, ...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον* τὸν προαιώνιον Λόγον* ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται* ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.* Χόρευε, ἡ οἰκουμένη,* ἀκουτισθεῖσα* δόξασον μετὰ ἀγγέλων* καὶ τῶν ποιμένων,* βουληθέντα ἐποφθῆναι* παιδίον νέον,* τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, (ἀλλάζει), ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐφεισίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:4-10

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.